

KÖZLEMÉNYEK

*

Tagbővülés az Archeometriai Műhely szerkesztőbizottságában

Legutóbb 2023-ban számoltunk be arról, hogy az folyóiratunk szerkesztőbizottságában változások történtek (Szilágyi 2023) és kialakult egy nagyobb, 17 fő létszámú, szakterületeket tekintve átfogóbb gárda. Az azóta eltelt két évben ismét módosult a bizottság összetétele. Alapító tagjaink közül Szakmány György és Sümegi Pál lemondtak az aktív szerkesztőbizottsági tagságról és átkerültek tiszteleti tagjaink közé. 2025-ben pedig tovább folytattuk a szakterületi hiánypótlást, elsősorban a régészeti korszakos ismeretek tekintetében. Simonyi Erika személyében az Árpád-kor, középkor szakértőjét nyertük meg. Tóth Zsuzsanna és Kreiter Attila pedig nem csupán a kőkori és bronzkori régészet tapasztalt kutatói, hanem olyan természettudományos vizsgálati háttérrel rendelkező szakemberek, akik az állatsont eszközök és a régészeti tárgyak átfogó analitikai vizsgálata terén jelentenek biztos hátteret. Csatlakozásukkal az Archeometriai Műhely szerkesztőbizottságának létszáma 18 főre bővült.

A továbbiakban röviden bemutatjuk új tagjainkat.

Tagságukat örömmel fogadtuk, munkájukhoz minden jót kívánunk!

*Szilágyi Veronika
szerkesztő*

SZILÁGYI V. (2023): Új tagokkal bővült az Archeometriai Műhely szerkesztőbizottsága. *Archeometriai Műhely* 2023/XX/2 191–193.

Kreiter Attila a Szegedi Tudományegyetem régészet és történelem szakán végezte MA tanulmányait, majd a Southamptoni Egyetemen szerzett PhD fokozatot. Kerámiaspecialista, szakterülete a régészeti kerámiák technológiai és petrográfiai vizsgálata a neolitikumtól a késő középkorig, különös tekintettel a kerámiaelemzés elméleti és gyakorlati módszertanára, valamint a társadalom- és természettudományos megközelítések ötvözésére. A petrográfiai vizsgálatok mellett a természettudományos analízisek széles körét alkalmazza a kerámiák tanulmányozásához. A Kulturális Örökségvédelmi Szakszolgálatnál 2007-ben megalapította Magyarország első, örökségvédelmi intézményben működő, szisztematikus kerámiavizsgálatra specializálódott laboratóriumát. Később a Magyar Nemzeti Múzeumban fejlesztette tovább az Archeometriai Labort, amely számos vizsgálati módszerrel vesz részt tudományos régészeti feldolgozásokban. A kerámiavizsgálati labor megalapítása óta számos OTKA, NKFIH, ÚNKP, Lendület továbbá más hazai és nemzetközi kutatási programban vett részt; ezek keretében több mint 300 régészeti lelőhelyről vizsgált kerámiákat. 2013 és 2022 között magyarországi koordinátora volt az FP7 ARIADNE és H2020 ARIADNEplus projekteknek, előbbi keretében koordinálta a MNM Régészeti Adatbázisának fejlesztését, amely tartalmazza Magyarország összes nyilvántartott régészeti lelőhelyét, valamint a rendelkezésre álló dokumentációkat.

Publikációi:

<https://m2.mtmt.hu/api/publication?format=html&labelLang=hun&sort=publishedYear,desc&cond=author;eq:10038626>

Simonyi Erika egyetemi tanulmányait az Eötvös Loránd Tudományegyetemen végezte, népvándorlás koros és középkoros régészeti szakon. Kutatási területe Magyarország története a középkorban, Árpád-kori településkutatás és kerámiaművesség. Szakdolgozatát a felsőzsolca-várdombi Árpád-kori település és kisvár leletanyagából, míg doktori disszertációját az északkelet-magyarországi régió öt Árpád-kori településének archeometriai vizsgálatokkal kiegészített kerámiatanalízisen alapuló feldolgozásról írta. 1996-tól a Magyar Nemzeti Múzeum munkatársa, ahol azóta is az Árpád-kori gyűjtemény és az 1945 előtt a középkori gyűjteménybe került tárgyakat őrző Középkori Törzsgyűjtemény vezetője. Számos kiállítás (pl. „Europas Mitte” (Európa közepe 1000 körül) Budapest, Berlin, Mannheim, Prága, Pozsony – vándorkiállítás, 2001–2002) és konferencia (pl. „A cserép igazat mond, ha helyette nem mi akarunk beszélni” – Regionalitás a középkori és kora újkori kerámiában, 2013) szervezésében vett részt. 1998–2022 között az MNM Opuscula Hungarica című középkori régészeti kutatások eredményeit közreadó monográfiatorozatának szerkesztője. 2018-ig az Árpád-ház Program titkárságának vezetője. A Program keretében 2022-ben Székesfehérváron megnyitott „Királyok és szentek. Az Árpádok kora” című nagyszabású kiállítás egyik vezető kurátora, illetve a kiállítás anyagából készült nagysikerű tanulmánykötet és katalógus, „Az Árpádok országa” egyik szerkesztője és szerzője. Jelenleg kiemelt kutatási témája a középkori fehér kerámia, melynek eredetét, elterjedését és készítőtechnikai tulajdonságait vizsgálja egy kutatócsoport tagjaként archeometriai és régészeti módszerekkel. Emellett 2022 óta részt vesz a Zalavár-Várszigeten folyó régészeti feltárásban, ahol az Árpád-kori településjelenségeket kutatja.

Publikációi:

<https://m2.mtmt.hu/gui2/?type=authors&mode=browse&sel=authors10035921>

Tóth Zsuzsanna régész, archaeozoológus az Eötvös Loránd Tudományegyetemen őskori régészeti szakon szerezte diplomáját. Előbb az ELTE BTK Archeometriai és Régészeti Módszertani Tanszék, majd 2021-től a Magyar Nemzeti Múzeum, az Őskori Gyűjtemény, neolitikus és részletes gyűjteményrész munkatársa. Kutatási területe előbb a dunántúli Lengyeli-kultúra kezdeti szakasza, különösen Vas megye területén. Szakdolgozata a Gőr-Kápolna-domb kis kiterjedésű leletmentéséből származó leletanyagát dolgozta fel. Tanulmányai során előbb a neolitikus kerámia-kutatás szakértőjévé vált. Ezt követően 2008 és 2010 között a PECO-CNRS-Égide szervezésében franciaországi kutatóhelyeken vendégkutató-ként a csont- és agancseszközök használati nyom elemzését és a technológiai folyamatok kísérleti régészeti rekonstrukcióját tanulmányozta. Doktori disszertációjában az Aszód-Papi-földek lelőhelyén előkerült, nagy mennyiségű megmunkált kemény állati nyersanyagokból készült emléktárgyat dolgozta fel több nézőpont ötvöztetésével, így a tipológiai feldolgozás mellett a készítési folyamat rekonstrukciója és használati nyom vizsgálatok is történtek. Az ELTE munkatársaként több archeometriai tárgyat oktató régész hallgatóknak (pl. Állatcsonttárolás – kemény állati nyersanyagok optikai mikroszkópiai elkülönítése). Számos lelőhely (pl. Polgár-Csőszhalom késő neolitikus településének) megmunkált kemény állati nyersanyagokból készült leletgyűjtésének feldolgozását végezte el. Kutatási és oktatási tevékenysége mellett az Archeometriai Laboratórium kialakítása után az optikai fénymikroszkóp munkaállomásainak operátora volt. Az International Council for Archaeozoology – Worked Bone Research Group és a Groupement De Recherche Européen – Préhistos (GDRE) nemzetközi szervezetek tagja.

Publikációi:

<https://m2.mtmt.hu/api/publication?cond=authors;in:10045100&cond=category.mtid;eq:1&labelLang=hun>